

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

W., dnia 11-04-2019 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Izabela Wawrzynów

Protokolant: Radosław Gawlas

po rozpoznaniu w dniu 11-04-2019 r. we Wrocławiu

sprawy z odwołania Centrum (...) Ochotniczych Hufców Pracy w O.

przy udziale ubezpieczonej B. W.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W.

z dnia 14.12.2017 r. znak (...) - (...)

o zasiłek chorobowy

I. zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. z dnia 14.12.2017 r. znak (...) - (...) w ten sposób, że:

- przyznaje ubezpieczonej B. W. prawo do zasiłku chorobowego z ubezpieczenia wypadkowego za okres od 7.06.2017 r. do 30.06.2017 r.;

- przyznaje ubezpieczonej B. W. prawo do zasiłku chorobowego z ubezpieczenia chorobowego za 30.06.2017 r. w wysokości 100 % podstawy wymiaru;

- stwierdza, że płatnik składek Centrum (...) Ochotniczych Hufców Pracy w O. prawidłowo wypłacił ubezpieczonej B. W. zasiłek chorobowy z ubezpieczenia wypadkowego od 07.06.2017 r. do 30.06.2017 r. w kwocie 1498,49 zł;

II. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. na rzecz Centrum (...) Ochotniczych Hufców Pracy w O. kwotę 180,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

III. koszty sądowe zalicza na rachunek Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE

Zaskarżoną decyzją z dnia 14 grudnia 2017r., Nr (...) - (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W., działając na podstawie art. 83 ust. 1 pkt 4 i 5, art. 41 ust. 6 pkt 2 i art. 46 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2019r., poz. 300 t.j. z późn. zm.) oraz art. 6 ust. 1, art. 11 ust. 1 i art. 61 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. z 2017r., poz. 1368 t.j., z późn. zm.) w zw. z art. 2 pkt 13, art. 3 ust. 1 pkt 1, art. 5 ust. 2, art. 6 ust. 1 pkt 1, art. 9 ust. 1, art. 10 pkt 1, art. 22 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. 2018r., poz. 1376), odmówił ubezpieczonej B. W. prawa do zasiłku chorobowego ubezpieczenia wypadkowego za okres od 7 czerwca 2017r. do 30

czerwca 2017r. i przyznał jej prawo do zasiłku chorobowego z ubezpieczenia chorobowego w wysokości 80% podstawy wymiaru. Organ rentowy stwierdził, że Centrum (...) Ochotniczych Hufców Pracy z siedzibą w O. bezpodstawnie wypłaciło ubezpieczonej B. W. zasiłek chorobowy z ubezpieczenia wypadkowego od 7 czerwca 2017r. do 30 czerwca 2017r. w kwocie 1.498,49 zł.

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że swoje stanowisko oparł na decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. z dnia 21 września 2017r. Nr (...), na podstawie której ubezpieczonej odmówiono prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu uszczerbku na zdrowiu, gdyż z opisu okoliczności wypadku zawartych w protokole powypadkowym wynika jedynie, że do urazu przeciążeniowego kręgosłupa doszło podczas schylania się po wiadro z wodą, bez wskazania jakiegokolwiek przyczyny zewnętrznej, która mogłaby doprowadzić do urazu. Wobec tego, zdaniem organu rentowego w protokole ustalenia okoliczności i przyczyn wypadku przy pracy nr (...) z dnia 13 czerwca 2017r. bezpodstawnie stwierdzono, że zdarzenie z dnia 6 czerwca 2017r. spełnia przesłanki uznania za wypadek przy pracy, ze względu na brak przyczyny zewnętrznej.

Płatnik Centrum (...) Ochotniczych Hufców Pracy z siedzibą w O. w ustawowym terminie złożył odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z dnia 14 grudnia 2017r., nr (...) - (...) i wniósł o:

- uznanie, że zdarzenie B. W. w dniu 6 czerwca 2017r. było wypadkiem przy pracy;
- uznanie, że protokół ustalenia okoliczności i przyczyn wypadku przy pracy nr (...) z dnia 13 czerwca 2017r. był sporządzony zgodnie z prawem i zasadnie stwierdzono w nim, że zdarzenie B. W. w dniu 6 czerwca 2017r. było wypadkiem przy pracy;
- przyznanie B. W. prawa do zasiłku chorobowego ubezpieczenia wypadkowego za okres od 7 czerwca 2017r. do 30 czerwca 2017r.
- uchylenie pkt 2 i 3 decyzji.

W uzasadnieniu odwołania płatnik podniósł, że zdarzenie, w którym uczestniczyła ubezpieczona miało miejsce w czasie godzin pracy, przy wykonywaniu czynności służbowych oraz było ewidentnym urazem skutkującym niezdolnością do pracy, wobec czego było zdarzeniem mającym przyczynę zewnętrzną. Ubezpieczona naruszyła sprawność organizmu dźwigając ciężkie wiadro, wcześniej była osobą w pełni zdrową i sprawną. Obecnie ubezpieczona jest zmuszona do korzystania z rehabilitacji z powodu naruszenia podstawowych funkcji motorycznych organizmu. Płatnik zarzucił, że w tym zakresie organ rentowy powinien powierzyć ocenę biegłemu lekarzowi z zakresu neurologii i ortopedii (k. 3-7).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, z powodu braku podstaw prawnych do uwzględnienia odwołania.

Organ rentowy podtrzymał argumentację zaprezentowaną w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji (k. 9-11).

W oparciu o zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczona B. W. jest pracownikiem Centrum (...) Ochotniczych Hufców Pracy z siedzibą w O. na stanowisku pracownika gospodarczego.

W dniu 6 czerwca 2017r. ubezpieczona wykonując swoje obowiązki służbowe polegające na sprzątaniu pokoi gościnnych oraz sanitariatów doznała urazu kręgosłupa. W czasie sprzątania łazienki ubezpieczona schyliła się po wiadro z wodą (o wadze ok. 6 kg), w następstwie czego poczuła silny ból kręgosłupa. W Przychodni (...) w O. stwierdzono uraz przeciążeniowy kręgosłupa i wystawiono zwolnienie lekarskie. Ubezpieczona przebywała na zwolnieniu lekarskim od dnia 7 czerwca 2018r. do dnia 30 czerwca 2018r.

Ubezpieczona posiada ważne badania lekarskie oraz brak przeciwwskazań do wykonywania pracy na zajmowanym stanowisku. Przed wypadkiem ubezpieczona nie miała dolegliwości kręgosłupa.

Pracodawca wypłacił ubezpieczonej zasiłek chorobowy z funduszu wypadkowego w kwocie 1.550,16 zł.

Dowód: akta orzecznicze ZUS , w szczególności: protokół nr (...)r. ustalenia okoliczności i przyczyn wypadku przy pracy z dn. 13.06.2017r.; pismo pracodawcy z dn. 10.10.2017r.

W dniu 21 września 2017r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. wydał decyzję nr (...), w której odmówił ubezpieczonej jednorazowego odszkodowania z tytułu uszczerbku na zdrowiu spowodowanego skutkami wypadku, jakiemu w dniu 6 czerwca 2017r. uległa ubezpieczona. Organ rentowy wskazał, że z przedłożonej dokumentacji wypadkowej oraz medycznej wynika, że w przedmiotowym zdarzeniu brak jest przyczyny zewnętrznej tj. jednego z elementów definicji wypadku przy pracy.

W dniu 14 grudnia 2017r. mocą decyzji Nr (...) - (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. odmówił ubezpieczonej B. W. prawa do zasiłku chorobowego ubezpieczenia wypadkowego za okres od 7 czerwca 2017r. do 30 czerwca 2017r. i przyznał jej prawo do zasiłku chorobowego z ubezpieczenia chorobowego w wysokości 80% podstawy wymiaru. Organ rentowy stwierdził, że Centrum (...) Ochotniczych Hufców Pracy z siedzibą w O. bezpodstawnie wypłaciło ubezpieczonej B. W. zasiłek chorobowy z ubezpieczenia wypadkowego od 7 czerwca 2017r. do 30 czerwca 2017r. w kwocie 1.498,49 zł. Organ rentowy przyjął argumentację wskazaną w uzasadnieniu decyzji nr (...) tj. brak przyczyny zewnętrznej uniemożliwiający uznanie przedmiotowego zdarzenia za wypadek przy pracy.

Dowód: akta orzecznicze ZUS, w szczególności decyzja ZUS O/W z dnia 21 września 2017r., nr (...) oraz decyzja ZUS O/W z dn. 14.12.2018r., Nr (...) - (...)

Ubezpieczona została przebadana przez biegłych sądowych: neurologa oraz chirurga-ortopedę.

Wnioskodawczyni jest w stanie po urazie przeciążeniowym kręgosłupa lędźwiowego w dniu 6 czerwca 2017r. Stan obwodowego i ośrodkowego układu nerwowego oraz narządu ruchu, jak i wyniki badań dodatkowych stanowią podstawę do stwierdzenia, iż czynności pracownicze podjęte przez ubezpieczoną w dniu 6 czerwca 2017r., w szczególności czynności związane z podnoszeniem wiadra o ciężarze około 6 kg były przyczyną zewnętrzną wypadku przy pracy i istnieje związek przyczynowo-skutkowy pomiędzy wykonywanymi przez ubezpieczoną w dniu zdarzenia czynnościami zawodowymi a doznany przez nią urazem.

Dowód: opinia biegłych lekarzy sądowych: neurologa i chirurga-ortopedy z dn. 8.01.2019r., (k. 30-33)

Mając na uwadze powyższe ustalenia stanu faktycznego, Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie zasługiwało na uwzględnienie jako zasadne.

Stan faktyczny w niniejszej sprawie Sąd ustalił przede wszystkim w oparciu o dowody z dokumentów, w tym dokumentację zawartą w aktach organu rentowego, jak również opinię biegłych lekarzy sądowych: neurologa i chirurga-ortopedy. Sąd dał wiarę także dowodowi z przesłuchania ubezpieczonej, albowiem jej zeznania były logiczne i korespondowały z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie.

W niniejszym postępowaniu płatnik Centrum (...) Ochotniczych Hufców Pracy z siedzibą w O. domagał się zmiany decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z dnia 14 grudnia 2017r., nr (...) - (...) poprzez uznanie, że zdarzenie B. W. w dniu 6 czerwca 2017r. było wypadkiem przy pracy; uznanie, że protokół ustalenia okoliczności i przyczyn wypadku przy pracy nr (...) z dnia 13 czerwca 2017r. był sporządzony zgodnie z prawem i zasadnie stwierdzono w nim, że zdarzenie B. W. w dniu 6 czerwca 2017r. było wypadkiem przy pracy, przyznanie B. W. prawa do zasiłku chorobowego ubezpieczenia wypadkowego za okres od 7 czerwca 2017r. do 30 czerwca 2017r. oraz uchylenie pkt 2 i 3 decyzji.

Organ rentowy wnosił o oddalenie odwołania w całości.

Zgodnie z treścią przepisu art. 3 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych za wypadek przy pracy uważa się nagle zdarzenie wywołane przyczyną zewnętrzną powodujące uraz lub śmierć, które nastąpiło w związku z pracą podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika zwykłych czynności lub poleceń przełożonych

Przez uraz należy rozumieć uszkodzenie tkanek ciała lub narządów człowieka wskutek działania czynnika zewnętrznego (art. 2 pkt 13 w/w ustawy).

Z powyższego wynika, że za wypadek przy pracy można uznać zdarzenie, które jednocześnie spełnia następujące kryteria: jest nagle, wywołane przyczyną zewnętrzną, powoduje uraz lub śmierć oraz pozostaje w związku z pracą.

Wystąpienie przyczyny zewnętrznej oznacza, że uraz lub śmierć nie pochodzi z organizmu pracownika dotkniętego zdarzeniem. Przyczyna ta winna być jednocześnie źródłem urazu lub śmierci pracownika, przy czym nie musi to być jedyna przyczyna. Jeśli czynnik zewnętrzny pokrywa się z czynnikami już istniejącymi w organizmie pracownika, to decydujące znaczenie będzie mieć dokonanie stwierdzenia, czy któryś z tych czynników doprowadził do powstania urazu lub śmierci, a jeżeli tak, to w jakim stopniu.

Stosownie do stanowiska Sądu Najwyższego wyrażonego w uchwale z dnia 11 lutego 1963 r. (sygn. III PO 15/62, OSNC 1963/10/215) uszkodzenie narządu wewnętrznego u pracownika dotkniętego schorzeniem samoistnym może być uznane za następstwo wypadku w zatrudnieniu, jeżeli jest skutkiem nadmiernego wysiłku, spowodowanego szczególnymi okolicznościami zewnętrznymi wykonywanego zatrudnienia, a zdarzenie ma poza tym wszystkim inne cechy wypadku w zatrudnieniu.

Wedle art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 30 października 2002 r. ustalenie okoliczności i przyczyn wypadku przy pracy, jakiemu uległ ubezpieczony będący pracownikiem, a także stwierdzenie choroby zawodowej u pracownika następuje w trybie określonym przepisami Kodeksu pracy.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 1 i art. 9 ust. 1 w/w ustawy z tytułu wypadku przy pracy lub choroby zawodowej ubezpieczonemu, którego niezdolność do pracy spowodowana została wypadkiem przy pracy lub chorobą zawodową przysługuje m.in. zasiłek chorobowy w wysokości 100% podstawy wymiaru.

W niniejszym stanie faktycznym nie budziło wątpliwości stron ani Sądu, że zdarzenie z dnia 6 czerwca 2017r. było zdarzeniem nagłym, spowodowało u ubezpieczonej uraz oraz pozostawało w związku z pracą. Wobec powyższego zadaniem Sądu było ustalenie, czy w/w zdarzenie może być uznane za wypadek przy pracy, w szczególności czy przyczyna zdarzenia miała charakter zewnętrzny oraz czy istniał skutek-przyczynowo skutkowy między wykonywanymi przez ubezpieczoną czynnościami zawodowymi a doznanym przez nią urazem. Celem ustalenia powyższych kwestii Sąd postanowił podjąć czynności wyjaśniające poprzez zasięgnięcie opinii biegłych sądowych lekarzy specjalistów: neurologa i chirurga-ortopedy.

Biegli sądowi neurolog lek. med. J. W. oraz chirurg-ortopeda S. L. rozpoznali u ubezpieczonej stan po urazie przeciążeniowym kręgosłupa lędźwiowego z dnia 6 czerwca 2017r.

Biegli podali, że kręgosłup zachowuje prawidłową ruchomość i napięcie mięśni przykręgosłupowych. Nie stwierdzono niedowładów i asymetrii odruchów w kończynach górnych i dolnych. Biegli wskazali, że czynności zawodowe wykonywane przez ubezpieczoną w dniu 6 czerwca 2017r. były przyczyną zewnętrzną wypadku przy pracy i istnieje związek przyczynowo-skutkowy pomiędzy wykonywanymi przez ubezpieczoną czynnościami zawodowymi a doznanym urazem.

Uzasadniając swoje stanowisko, w/w biegli wskazali, że do czasu zdarzenia ubezpieczona nie była leczona z powodu bólu kręgosłupa ani nie odczuwała takich dolegliwości. Brak również dokumentacji medycznej potwierdzającej istnienie zmian zwyrodnieniowych kręgosłupa lędźwiowego. Zdaniem biegłych nawet w przypadku istnienia takowych zmian, czynność związana z nagłą zmianą pozycji kręgosłupa i jego obciążeniem jest czynnikiem zewnętrznym.

Sąd w pełni podzielił wnioski zawarte w opinii biegłych sądowych neurologa lek. med. J. W. oraz chirurga-ortopedy S. L.. W ocenie Sądu, opinię należało uznać za wiarygodną, a nadto jasną, wewnętrznie spójną i logiczną.

Opinia biegłego podlega - jak inne dowody - ocenie Sądu według art. 233 § 1 k.p.c., lecz odróżniają ją szczególne kryteria oceny, to jest zgodność z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziom wiedzy biegłego, podstawy teoretyczne opinii, sposób motywowania oraz stopień stanowczości wyrażonych w niej wniosków.

W tym miejscu podnieść należy, iż jak wskazuje w swym orzecznictwie Sąd Najwyższy: „Sąd może oceniać opinię biegłego pod względem fachowości, rzetelności czy logiczności. Może pomijać oczywiste pomyłki czy błędy rachunkowe. Nie może jednak nie podzielać poglądów biegłego, czy w ich miejsce wprowadzać własnych stwierdzeń” (por. wyrok SN z dnia 19 grudnia 1990 roku, sygn. akt I PR 148/90, OSP 1991/11/300).

Należy wskazać, że Sąd w oparciu o jasne i logiczne w/w opinie biegłych, doszedł do przekonania, że w okolicznościach niniejszej sprawy przyczyna zdarzenia z dnia 6 czerwca 2017r. miała charakter zewnętrzny i istniał związek przyczynowo-skutkowy między czynnościami zawodowymi wykonywanymi przez ubezpieczoną, a doznany przez nią urazem.

W związku z powyższym, Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał ubezpieczonej B. W. prawo do zasiłku chorobowego z ubezpieczenia wypadkowego za okres od 7 czerwca 2017r. do 30 czerwca 2017r., przyznał ubezpieczonej prawo do zasiłku chorobowego z ubezpieczenia chorobowego za 30 czerwca 2017r. w wysokości 100% podstawy wymiaru oraz stwierdził, że płatnik Centrum (...) Ochotniczych Hufców Pracy z siedzibą w O. prawidłowo wypłacił ubezpieczonej B. W. zasiłek chorobowy z ubezpieczenia wypadkowego od 7 czerwca 2017r. do 30 czerwca 2017r. w kwocie 1.498,49 zł, o czym orzekł **w punkcie I sentencji wyroku.**

W punkcie II-gim sentencji wyroku, działając na zasadzie art. 98 k.p.c, Sąd zasądził od pozwanego (...) Oddział we W. kwotę 180 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego poniesionych przez odwołującego się. Powyższą kwotę Sąd ustalił w oparciu o § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2015r., poz. 1804)

Sąd zaliczył nieuiszczone koszty sądowe na rachunek Skarbu Państwa, gdyż zarówno ubezpieczona jak i organ rentowy zwolnieni są od obowiązku ich poniesienia - z mocy art. 94 i art. 96 ust.1 pkt. 4 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (t.j. Dz. U. 2018 r. poz. 300 z późn. zm.), o czym orzekł **w punkcie III sentencji wyroku.**